

N:o 186.

Af herr **D. Persson** i Tällberg, *i anledning af Kungl. Maj:ts proposition med förslag till lag angående vård af enskildes skogar och till lag angående skyddsskogar.*

I Kungl. Maj:ts proposition n:o 46 med förslag till lag angående vården af enskildes skogar m. m. har första stycket i 1 § följande lydelse: »Å skogsmark, tillhörig enskilde, må ej afverkning så bedrifvas eller efter afverkningar marken så behandlas, att skogens föryngring äfventyras. Äro i följd af afverkningen särskilda åtgärder erforderliga för skogens föryngring, åligger det den, som låtit verkställa afverkningen, att sådana åtgärder vidtaga».

Häraf framgår, att den, för hvars räkning afverkning sker, också är skyldig att vidtaga och bekosta de åtgärder, som erfordras för skogens föryngring, oafsedt om han är ägare till marken eller icke. Man torde ock få antaga, att hvarje framsynt och omtänksam skogsägare skall finna med sin fördel förenligt att ställa sig lagens föreskrift härutinnan till efterrättelse. Men helt annorlunda kan förhållandet blifva med den, som endast förvärfvat sig afverkningsrätt till skog. Hans intresse torde i allmänhet icke komma att sträcka sig utöfver hvad som är egnadt att bereda honom största ekonomiska fördel. Och den möjligheten är ingalunda utesluten, att vid ingående af nyttjanderättsaftal köparen kan komma att genom intagande af vissa bestämmelser i kontraktet söka skydda sig från de skyldigheter, han eljest enligt lag vore pliktig att fullgöra. Jag anser därför, att betryggande bestämmelser härutinnan böra i lagen inflyta; helst som man kan befara, att den, som upplåter afverkningsrätt, icke alltid är mäktig att säkert bedöma ett kontrakts innebörd.

Förutom den ändring af 1 §, som betingas af hvad ofvan anförts, anser jag, att samma paragraf äfven i öfrigt bör undergå någon förändring, och hemställer därför,

att Riksdagen måtte besluta, att 1 § i förslag till lag angående värden af enskildes skogar måtte få följande lydelse:

1 §.

Å skogsmark, tillhörig enskilde, må ej afverkning så bedrifvas eller marken så *vanvårdas*, att skogens *återväxt* eller *föryngring* äfventyras. Äro i följd af afverkningen särskilda åtgärder erforderliga för skogens *återväxt*, åligger det den, som låtit verkställa afverkningen, att sådana åtgärder vidtaga; *och vare förty här emot stridande aftal eller kontraktsbestämmelser utan verkan.*

Uppsikten öfver hvad här ofvan stadgas tillkommer skogsvårdsstyrelse, — — — — (lika som Kungl. Maj:ts förslag).

Stockholm den 3 april 1903.

D. Persson
i Tällberg.
